

mērķi novērst valstī pastāvošo darba tiesisko attiecību nestabilitāti, un, ja Tiesa, kurai uzdots šis jautājums, uzskatīs, ka Itālijas tiesiskais regulējums abstrakti nav pretrunā Eiropas tiesiskajam regulējumam, vai minētajā Itālijas tiesiskajā regulējumā paredzētos pasākumus var uzskatīt par samērīgiem, konkrēti, attiecībā pret iepriekšminēto sasniedzamo svarīgo iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV 2011, L 141, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza *rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch* (Nīderlande) – X/*Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Lieta C-392/22)

(2022/C 359/35)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Dublīnas regulas (¹) 3., 32. un 39. apsvērumu, regula, skatot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 4., 18., 19. un 47. pantu, ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, ka valstu savstarpējas uzticēšanās princips ir nedalāms, tādēļ nopietni un sistemātiski Savienības tiesību normu pārkāpumi, ko potenciāli atbildīgā dalībvalsts pirms pārsūtīšanas veic attiecībā pret trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri (vēl) nav atbilstoši Dublīnas regulai atgrieztās personas, pilnībā nepieļauj pārsūtīšanu uz šo dalībvalsti?
- 2) Ja atbilde uz [pirmo] jautājumu ir noliedzīga, vai Dublīnas regulas 3. panta 2. punkts, skatot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 4., 18., 19. un 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja potenciāli atbildīgā dalībvalsts nopietni un sistemātiski pārkāpj Savienības tiesību normas, pārsūtītāja dalībvalsts nevar automātiski piemērot valstu savstarpējas uzticēšanās principu, bet gan tai ir jāklieidē visas šaubas par to, ka pieteikuma iesniedzējs pēc pārsūtīšanas nokļūs situācijā, kas ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantam, vai arī tai ir ticami jāpierāda, ka tas nenotiks?
- 3) Ar kādiem pierādījumiem pieteikuma iesniedzējs var pamatot savus argumentus, ka Dublīnas regulas 3. panta 2. punkts nepieļauj viņa pārsūtīšanu, un kādi pierādīšanas kritēriji šajā sakarā ir jāpiemēro? Vai, ņemot vērā Dublīnas regulas apsvērumos ietvertās atsaucis uz ES tiesību aktu kopumu, pārsūtītājai dalībvalstij ir pienākums sadarboties un/vai pienākums pārliecināties, un, vai nopietnu un sistemātisku trešo valstu valstspiederīgo pamattiesību pārkāpumu gadījumā no atbildīgās dalībvalsts ir jāpieprasa individuālas garantijas, ka pieteikuma iesniedzēja pamattiesības pēc pārsūtīšanas (noteikti) tiks ievērotas? Vai atbilde uz šo jautājumu atšķiras, ja pieteikuma iesniedzējam nav pierādījumu, jo viņš sniegto konsekvēnto un detalizēto informāciju nevar pierādīt ar dokumentu palīdzību, kas, ņemot vērā sniegtās informācijas veidu, nevar tikt sagaidīts?

- 4) Vai atbilde uz iepriekš III punktā uzdotajiem jautājumiem ir atšķirīga, ja pieteikuma iesniedzējs ticami pierāda, ka sūdzību iesniegšana atbildīgās dalībvalsts iestādēs un/vai tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošana atbildīgajā dalībvalstī nav iespējama un/vai nav efektīva?

(¹) Regula (ES) Nr. 604/2013 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) – EXTÉRIA, s.r.o./Správní, s.r.o.

(Lieta C-393/22)

(2022/C 359/36)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: EXTÉRIA, s.r.o.

Atbildētāja: Správní, s.r.o.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (¹) (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “līgums par pakalpojumu sniegšanu” ietver arī priekšlīgumu (“pactum de contrahendo”), saskaņā ar kuru puses apņēmas noslēgt apsolīto līgumu, kas būtu līgums par pakalpojumu sniegšanu šīs tiesību normas izpratnē?

(¹) OV 2012, L 351, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. jūnijā iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

(Lieta C-394/22)

(2022/C 359/37)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Oilchart International NV

Atbildētājas: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV